

Teksten Algemeen - 1

01. Als ik dood ga
hoop ik dat je erbij bent
dat ik je aankijk
dat jij naar mij kijkt
dat ik je hand nog voelen kan.
Dan zal ik rustig doodgaan
dan hoeft niemand verdrietig te zijn
dan ben ik gelukkig.
02. Het was verlokkelijk
naar die horizon te zweven
verlost te zijn van angst en pijn
maar ik verkoos te vechten
voor mijn aardse leven
en God alleen weet waarom
dit mijn keus moest zijn.
03. Er is een boom geveld
met lange groene lokken.
Hij zuchtte ruisend als een kind
terwijl hij viel,
nog vol van zomerwind.
04. Zijn is de ziel, is luisteren, is wijken
is kind worden en naar de sterren kijken
en daarheen langzaam worden opgelicht.
05. ... en als onze aardse last met de aarde gaat
vergroeien, zal uit jou een bloempje bloeien...
06. Als je geen dromen meer hebt
en geen speelse gedachten,
is je leven voorbij.
07. Het zijn kleine dingen die ik achterlaat
voor mijn beminden.
Grote dingen zijn voor iedereen.
08. Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering.
09. Anders wordt de weg voor wie hem niet
meer alleen hoeft te gaan.
Je sterft niet vereenzaamd, niet onmenselijk.
Je sterft gehuld, in de warmte van
wie van je hielden.
10. Ik ben op reis, al weet ik niet waarheen.
Maar ergens stond geschreven
dat ik deze weg alleen moest gaan.
En al aarzel ik soms even,
langs die eindeloze baan.
Toch weet ik, iemand ging me voor,
en daarom ga ik door.
11. Moeder zijn is alles geven
zorg en lijden,
liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
alles ... en tevreden sterven.
12. Het leven kan alleen achterwaarts begrepen worden,
maar moet voorwaarts worden afgelegd.
13. Heel bijzonder, heel gewoon.
Gewoon een héél bijzondere man.
14. Zij die voor anderen klaarstond.
15. De bomen komen uit de grond
en uit een stam weer twijgen
en iedereen vindt het heel gewoon
dat ze weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer bloeien.
Zo heeft de aarde ons geleerd,
dat al wat sterft, opnieuw zal bloeien.
16. Afscheid nemen:
met dankbare handen weemoedig
meedragen, al wat waard is om niet
te vergeten.
17. Plotseling ging jij heen,
nu zijn wij alleen.
Onuitsprekelijk verdriet,
vergeten zullen wij je niet.
Vaarwel.
18. Huil niet om mij,
mijn lijden is ten einde.
Voor mij geen zorgen meer,
geen angst en nooit meer pijn.
Wil niet verdrietig zijn zoals soms
mensen doen die weten van verlies,
maar vreemd zijn aan 't gewin.
19. We zeggen veel te gauw: "het is voorbij"
Is er niet slechts je lichaam weggenomen?
Niet wie je was, en ook niet wat je zei.
20. Dit sterven is zo moeilijk te verwerken,
zijn leven was ons zoveel waard;
hij was één van die stille, harde werkers
die iedereen, alleen zichzelf niet spaart.
21. Als leven lijden wordt,
is sterven een gewin.
22. Haar leven was werken,
nu heeft zij rust.

Tekst Algemeen - 2

23. 't Verlies was er al voor het einde
de rouw voordat het afscheid kwam,
toen die onzekere verwarring
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelen mee haar stil verdriet.
nu rouwen wij, maar treuren niet.
24. De mensen van voorbij,
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij,
zij zijn met ons verweven.
25. We zullen nog altijd grapjes met je maken.
We zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je onze handen niet meer aan kunt raken,
raak je ons hart nog duidelijker aan.
26. Allen die hem gekend hebben,
zullen de leegte beseffen,
die hij bij ons achterlaat.
27. Zijn dapperheid en strijd,
hebben diepe indruk op ons gemaakt.
28. Je hebt iemand nodig, stil en oprecht,
die, als het er op aankomt,
met je bid en met je vecht.
Pas als je iemand gevonden hebt,
die met je lacht en met je vriend,
dan pas kun je zeggen:
Ik heb een vriend.
29. Herinner mij,
maar niet in somb're dagen.
Herinner mij,
in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.
30. Ik hen een steen verlegd,
in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde het bewijs van mijn bestraan.
Omdat door het verleggen van die ene steen
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
31. Ons rest nog enkel dit van hem
terug te leggen uit onze armen,
in de aarde, die naar liefde en recht
met haar zacht gras zich zal ontfermen
over de muren die zijn geslecht.
32. Als tranen een trap konden bouwen
en herinneringen een brug,
dan klommen we hoog de hemel in
en brachten we je terug.
33. Als ik eens mijn ogen sluit,
en het leven vloeit eruit.
En men vraagt:
was het goed of matig?
Was het vlot of statig?
Blijf bij die vraag niet langer staan,
vergeef me, ik heb m'n best gedaan.
34. Zwijgzaam ... stil en zonder klagen,
wilde jij je ziekte dragen.
Je vocht met al je levenskracht,
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zo ben je langzaam ... moegestreden,
uit ons midden weggeleden.
35. Waarom al dit onrecht?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg.
Je wilde nog langer bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog zo graag verder
maar verloor toch het gevecht.
36. Want het eind blijft nu open
zoals jij het achterliet.
37. Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan.
Je zegt: Ik ben wat moe.
Maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.
38. 't Liefste dat ik heb bezeten
20 jaar de spil van mijn bestaan.
Vraag me niet dat te vergeten
en gewoon weer door te gaan.
39. Zij zijn niet waarlijk dood
die in ons hart leven.
40. Als het donker genoeg is,
worden de sterren zichtbaar.
41. Het laatste levensblad is gevallen,
het was goed samen te zijn.
42. Al heeft hij ons verlaten,
hij laat ons niet alleen.
Wat wij in hem bezaten,
is altijd om ons heen.

Teksten Algemeen - 3

43. Een Uniek mens is heengegaan.
Nu zijn wij verbijsterd en bedroefd.
Maar hij zal altijd bij ons blijven
door de onuitwisbare indruk
die hij achterlaat. Overal en altijd
verspreidde hij warmte en liefde.
44. Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden,
maar altijd in ons hart.
45. Soms lijkt het leven droefenis en pijn
alsof je duizend dingen plotseling bedreigen.
Soms is 't alsof je armen vleugels zijn
en je in de blauwe hemel op kunt stijgen.
46. Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht.
Je ziekte had je volkomen in zijn macht.
Je was zo moe,
je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet
behoren nu tot het verleden.
47. Veel gelukkige jaren waren we samen,
samen waren wij één.
Maar nu jij er niet meer bent,
moeten we verder zonder jou ... dus alleen!
48. Een wereld van mensen, zo vol en zo dicht.
Een wereld van sterren, zo zacht en zo licht.
Vindt je rust in jouw wereld
eindeloo, onwezenlijk, veilig.
49. Het leven is kort voor de gelukkigen
lang voor de ongelukkigen.
50. Haar werk, haar kracht,
haar interesse voor het leven,
haar moed, zo sterk,
zij heeft er alles voor gegeven.
51. Al hoorde ik eerder van de weg die elk moet gaan
onvermijdelijk; gisteren had ik niet gedacht
dat het vandaag al zou zijn.
52. Rust nu maar uit,
je bent bevrijd uit je lijden.
Maar ach, wat is het zwaar,
van jou te moeten scheiden.
53. Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit weg zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten,
kan het morgen meer doen.
- Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet soms een hart zo'n pijn.
Wat je s'morgens hebt verlaten,
kan er s'avonds niet meer zijn.
54. Een schip dat naar de horizon vaart
verdwijnt niet ...
Wij zien het alleen niet meer.
55. Rust nu maar uit,
je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan
Wie kan begrijpen
wat je hebt geleden?
Wie kan voelen
wat je hebt doorstaan?
56. Bloemen vol dartelende vlinders.
En de wind die zachtjes ruist
door de bomen.
Ik zie mijn bloementuin en weet
de tijd van rust is nu eindelijk gekomen.
57. Och, een weg gaat altijd ergens heen.
En gaande over welke weg dan ook
kom je altijd ergens uit, altijd.
Als je de goede weg kiest, kom je daar
waar het goed is, daar waar je graag wilt komen.
58. Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,
de gedachtenis blijft leven,
in ons, altijd.
59. Naar menselijke maat tekort
de jaren van haar leven,
maar wat heeft zij in weinig tijds
ons mateloos veel gegeven.
60. Als je in je levensstrijd
warmte om je hebt verspreid,
als je iemand die daar treurt
hebt getroost en opgebeurd,
als je hielp waar je kon aan wat licht
en aan wat zon, als je een goed voorbeeld
geeft heb je niet voor niets geleefd.
61. Het is tijd ik moet nu gaan, ik zal geen afscheid
nemen. Kijk naar me uit in de regenbogen, hoog
in de lucht, als de zon weer opkomt, en de wereld
nieuw is. Kijk dan naar me uit en hou van me zoals
ik van jou gehouden heb.

Teksten Algemeen - 4

62. Als ik aan het bed van een dode sta,
voel ik mij altijd de mindere.
63. Wij vullen de dagen van ons leven in
door allerlei dingen te doen.
Dat is best, maar wij moeten wel uitkijken dat
wij daarbij de dag zelf niet over het hoofd zien.
De dag is een geschenk.
Eerst komt het geschenk,
en dan pas zie je wat je er mee kunt doen.
64. In harten te leven, die wij achterlaten,
is niet sterven.
65. De eeuwige sterren schijnen
zodra het donker genoeg is.
66. Je kan een vriend duizend mijlen vergezellen,
maar eenmaal moet je afscheid nemen.
67. Alles van waarde is weerloos.
68. Goede raad is duur.
Goede troost is onbetaalbaar.
69. Het treuren baat de doden niet
en voedt des levenden verdriet.
70. Vriendschap is een bloem,
die in weinig tuinen bloeit.
71. Voor moeder zijn meer bloemen
in ons hart dan in alle tuinen.
72. Wat was je sterk en arbeidzaam.
Steeds heb je voor ons klaar gestaan.
Flink was je, je hele leven,
tot het eind toe moedig gebleven
Flink wil je dat ook wij zullen zijn,
maar het afscheid nemen doet zo'n pijn
73. Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.
Maar één, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.
74. Ik kan mij niet van U bevrijden
er bloeit niets in mijn steen dan gij.
De oude weelden zijn voorbij,
maar niets kan mij meer van u scheiden.
75. Als een bloem zo is het leven
't begin is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke bloem je hoort,
dat is het geheim van het leven.
76. Zoals pa was, een man van weinig woorden:
Het is goed zo!
77. Ik zag je gaan.
Ik zag je ogen.
Ik kon je niet helpen.
Ik mis je zo.
78. De dood is niet de duisternis,
maar een lamp, die gedoofd wordt,
als het licht aanbreekt.
79. Mijn laatste avond gaat vallen.
Het is zo stil om mij heen.
Als hij morgen is gevallen,
ben ik nooit meer alleen.
Vergeef het mij als ik misschien iets fouts heb
gezegd of gedaan.
Maar kom in mijn laatste uren dicht bij mij staan.
De tranen in mijn ogen doen nu niet meer pijn,
als jullie in mijn laatste uren bij mij zijn.
80. Ogen vol van liefde
met rimpeltjes van lach en pijn
wat was het goed van jou te houden
wat was het leven met jou fijn.
81. Je wilde ons niet verlaten
je hebt er alles voor gedaan.
Het mocht echter niet baten
je moest gewoonweg gaan.
82. Het laatste beetje is nu op
Veel had ik te verduren
Het kaarsje is nu opgebrand
gedoofd zijn alle vuren.
Voor mij die het aangaat is het niet erg,
ik heb genoeg geleden.
Wel voor hen die ik achterlaat.
Vaar wel en wees tevreden.

83. Als een vlinder plukte jij de dag.
Nieuwsgierig naar wat komen zou.
Zelfstandig en vrijheid waren een groot goed
Zeker voor jou.
Medeleven en sociaal gevoel waren jouw
tweede natuur.
Elke dag, ieder uur.
De wereld verliest een bijzonder mens.
Maar de engelen krijgen er één bij.
Dit is een weten en geen wens
....., wij houden van je.
84. Na een strijd, moeizaam gestreden
ging je heen, niet onverwacht.
Niemand weet hoeveel je hebt geleden,
onuitputtelijk was je kracht.
Maar ook hieraan kwam een einde.
Het deed je zeer ons te laten staan,
maar hiermee hebben we vrede,
omdat je nu kunt rusten gaan.
85. De wind waait door mijn haren
Het zand streelt zacht mijn huid
Ik proef het zout op mijn lippen
Mijn blote voeten in de zee
Ik loop langs de branding
Een hoge golf komt eraan
Streelt langs mijn enkels. En zakt weer weg.
Hij neemt mijn tranen mee.
Een kleine traan. Een klein deel.
Van die grote zee..
86. Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet en ze niet meer herkent,
als je toch blijft strijden om bij ons te leven,
dan hopen wij dat je nu de eeuwige rust is gegeven.
87. Als ik de dingen niet meer weet
als ik de namen niet meer ken
en wat ik weet meteen vergeet
zodat ik onherkenbaar ben.
Begin dan een heel oud lied
dan zing ik mee en aarzel niet.
Denk aan de weg door mij gegaan
dan heb ik het niet voor niets gedaan.
89. Hoe te aanvaarden dat je gaat,
als je volop in het leven staat?
90. Terugblikkend op jouw korteleven
rest ons dankbaarheid om wie je was.
De liefde, de warmte die jij hebt gegeven
zullen wij nooit vergeten.
je was zo dartzel-zo frank-zo vrij
zo sterk-zo lief-zo teder zo blij.
Zo, zal je altijd bij ons blijven.
91. Hier is het eind.
`t Eind van het feest.
Kom we gaan naar beneden
Bloemen zijn dood.
Flessen zijn leeg.
Het was mooi, maar nu is het verleden.
92. Opgewekt en zorgzaam,
nooit vragend nimmer klagend,
altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer.
Tot op het laatste moment, 't wilde niet meer.
93. Wat is verhuizen in dit leven.
`t Is alles pakken en dan gaan.
Wat is het op `t eind van het leven.
`t Is gaan en alles laten staan.
94. Wanneer ik mijn ogen sluit,
voel ik steeds de pijn.
Bij zoveel mooie beelden,
Van zoveel dingen die wij deelden.
95. Hij had nog zoveel plannen,
hij wou nog zoveel doen.
Het is voorbij, het hoeft niet meer.
`t Is niet meer dan, maar toen.
96. Wat ik niet zeggen kan
en niet kan schrijven.
Zal ergens diep in mij
toch bij me blijven.

Ongehoord,
maar in een lieve duisternis.
Verbergt zich iets
dat meer dan woorden is.
97. De laatste uren voor het einde
dan wordt die grote wereld klein.
Is plotseling alles ongeduidend
tot aan het laatste beetje pijn.
Wat wij zo indrukwekkend vonden
verliest zijn glans, verliest zijn zin.
Maar achter de gesloten ogen
glanst een gigantisch groot begin.
98. Midden in het leven.
Nog zoveel te geven.
Ideeën en plannen te over.
Opeens is het voorbij.
Voor ons was zij een kei.
Enig in haar soort.
We zetten de ...in haar gedachten voort.

Teksten Algemeen - 6

99. Aan mij denken hoeft niet elke dag.
Maar als je het doet, doe het dan met een lach.
Er wordt jullie niets ontnomen.
Ik draag jullie bij mij, in mijn hart
en in mijn dromen.
Het is tijd, mijn jaargetij is gekomen.
Een advies wil ik jullie meegeven:
Koester je dromen en geniet van het leven.
100. Maar toen zijn lichaam werd verzwakt
langzaam maa zeker werd gesloopt
viel dat niet meer te herbouwen
al hadden wij dat zo gehoopt...
101. De toekomst heeft verloren van het verleden,
de pijn heeft gewonnen van de liefde
102. Vandaag is de dag
Hij komt maar één keer
Morgen, dan is het vandaag niet meer
Niet zeuren, geniet van het leven, het mag
Maar doe het vandaag, want vandaag is de dag.
- Gerrit Komrij